

BAYERN VYŘADIL BÍLÝ BALET
strana 3

Nové CD Norah Jones
vás nudit nebude
strana 4

Kolik času zbývá vládě Petra Nečase?

Zemětřesení ve vládě se opakuje. Koalice ohlásila svůj konec a tentokrát je to definitivní.

O dalším osudu vlády se rozhodne zítra. Před začátkem schůze Poslanecké sněmovny se provládni aktéři chtějí ještě sejt, aby si ověřili, kdo kabinet podrží. Pro zachování současného stavu stačí prostá většina přítomných. Pokud všichni poslanci splní, co naznačili v minulých dnech, měla by vláda získat 105 hlasů.

Bývalá místopředsedkyně poslanecké sněmovny Kateřina Klasnová prohlásila, že Věci veřejné nechtějí za žádnou cenu odejít z politického dění a spojí se klidně s ČSSD, pokud to bude nutné. „Chceme být konstruktivní opozicí. Nechceme se stavět proti věcem, které jsme na vládě prosazovali a jsou v souladu s programem VV. Nemáme ani problém podpořit některé zákony, které předkládá sociální demokracie,“ řekla Klasnová. Mnozí koalici zastupci ODS a TOP 09 dodávají, že je to jediné východisko, které již tak zdecimované straně zbývá.

Karolína Peake předminulý týden oznámila, že s Věci veřejnými

O osudu vlády se rozhodne v pátek.

mi končí a zakládá novou platformu. Právě toto rozhodnutí způsobilo začátek konce vládní koalice. Vláda se nyní chce opírat o poslan-

ce, kteří vicepremiérku podporují. Nový klub, jak původně Peake slíbila, však nevytvoří.

Premiér Petr Nečas oznámil, že

se s ostatními předsedy dohodli na ukončení koalici smlouvy k 27. dubnu s tím, že s Věci veřejnými si již nedokáže představit další spo-

lupráci. Všechna rozhodnutí, která vláda vydala do 11. dubna, zůstávají v platnosti.

Redakce s přispěním Marka Sainera

Foto: ČTK

Květnové protesty vás budou bolet, varují odbory vládu

Odborářskému šéfovi Jaroslavu Zavadilovi se splnilo přání a „Václavák“ byl nakonec narvaný – sobotního protestu se zúčastnilo zhruba sto tisíc lidí. Byla to pravděpodobně největší protivládní demonstrace od roku 1989. Podle odborářů to však stejně nestačí a chystají se protesty v polovině května zopakovat. A Zavadil varuje – budou vládu bolet.

Akce byla vyvrcholením předcházejícího Týdne protestů, v jehož rámci vyjádřily odbory, občanské iniciativy a sdružení v městech po celé republice odpor k současné vládě. Pod hlavičkou „Stop vládě“ požadují demisi koalice ODS, TOP 09 a Věcí veřejných následovanou předčasnými volbami. Nespokojen-

ost protestujících pramení z neschopnosti hospodařit s financemi, které občanům „vláda denně vytahuje z kapes“. Vadí jim rovněž, že „nám vládnou nedůvěryhodní, nerespektovaní, nemoudří lidé a loutky“.

Již příští týden se mají odborářské špičky dohodnout na pokračování protestů. Tentokrát kromě protestních shromáždění a pochodů hrozí i stávkový dopravní. Představitelé ČMKOS jsou rozhodnutí neúčastnit se až do odvolání dalších jednání tripartity. Premiér Nečas za tím vidí „militantnost odborů“ a „vyhrocování napětí“. „Vláda jednat chce a bude,“ prohlásil. Z postoje odborů je podle něj „naprosto zřetelná snaha zrušit jednání tripartity“.

Tomáš Miklica

Žalostné a dětinské, označil Klaus Koudelkovo nezvolení za ústavního soudce

Josef Koudelka, bývalý poslanec ČSSD, se nestane soudcem Ústavního soudu. Rozhodli o tom v tajném hlasování senátoři. Pro Klausova kandidáta jich zvedlo ruku pouze 29. Prezident to označil za „žalostné, deprimující, dětinské, smutné, zbytečné a nedůstojné“.

„Nese odpovědnost za stav české justice,“ kritizoval Koudelku jeho spolustraníka Jiří Dienstbier. Místopředseda ČSSD poukázal především na Koudelkovu minulost náměstka Renáty Vesecké z dob jejího kralování na Nejvyšším státním zastupitelství. Tehdy se mimo jiné řešila i známá kauza kolem Jiřího Čunka. „Nemohu hlasovat pro jednoho z čelních představitelů Nejvyššího

státního zastupitelství z doby justiční mafie,“ shrnula senátorka ČSSD Jiřina Rípelová své důvody nesouhlasu.

Senátorům z této strany navíc vadilo Koudelkovo časté používání nesouvisejících přelpeků k zákonům z dob jeho poslanecké kariéry, přílišná úslušnost vůči Václavu Klausovi, a též fakt, že se Koudelka prezentoval citacemi v zahraničním právním časopise, ačkoliv vyšlo najevo, že jde o časopis vlastněný třemi právníky z Brna. Zahraniční citace jsou totiž prestižnější a lépe placené.

„Pro to, abyste mohl být ústavním soudcem, není důležitá stranická knížka, ale určité morální

kvality. A to je u pana Koudelky problém,“ reagovala navíc Rípelová na prezidentovo popíchnutí. Ten před volbou prohlásil, že si nedovede představit, s jakými argumenty by senátoři za ČSSD „zamítli svého dlouholetého, mimořádně kvalitního poslance“.

Prezident Klaus teď bude nucen zapojit fantazii a navrhnout již třetího kandidáta. Senátoři totiž už dříve zamítli Jana Sváčka, soudce Městského soudu v Praze. Vadila jim jeho komunistická minulost a vazby na pražské lobby.

Místo po bývalé místopředsedkyni Elišce Wagnerové tak od března stále zeje prázdnotou.

Jakub Píhal

Vražedkyně s amnézií poznala svědkyni

Případ brutálního činu ženy, která ubodala a udusila své čtyři děti, včera opět projednával královéhradecký soud. Obžalovaná R. Z. již dříve uvedla, že si na tragický čin a téměř na nic ze svého života nepamatuje.

V průběhu včerejšího soudního jednání se prozradila, když se usmála na jednu ze svědkyň. Státní zástupkyně Lenka Faltusová ihned vznesla otázku: „Jak je možné, že se obžalovaná na chodbě usmála na

paní Burešovou, kterou znala z dřívějšíka, když tvrdí, že si nic nepamatuje?“ Obhájkyně R. Z. soudy vysvětlila, že jí dotyčná žena poslala do vazby balíček, a proto se na ni usmála.

Svědci ji označili za příkladnou matku, která se dostala do tíživé situace. Její partner na ni vyvíjel nátlak a R. Z. se obávala, že o děti přijde. U soudu neprojevila téměř žádné emoce. „Nedovedu si představit, že bych mohla někomu ublížit, na-

tož dětem,“ přiznala.

Děti ve věku od dvou měsíců do osmi let zabila loni v září brutálním způsobem. Tři z nich ubodala, čtvrté udusila. Následně se pokusila spáchat sebevraždu. Záchranáři ji odvezli poté, co skočila z pětimetrové výšky na zem. Zločin patří k nejtragičtějším za poslední desítky let kvůli počtu jeho dětských obětí. V případě, že bude ženě prokázána vina, hrozí jí až doživotní vězení.

Lucie Kučerová

Husák novým ředitelem ochranné služby

Ochrannou službu povede od 1. července současný náměstek policejního prezidenta Vladislav Husák. Rozhodl o tom v úterý jeho nadřízený Petr Lessy. Husák tak opustí svou současnou pozici náměstka a stane se ředitelem útvaru chránícího ústavního činitele.

„K rozhodnutí mě vedla mimo jiné skutečnost, že Husák v minulosti osvědčil velitelské schopnosti během řady konkrétních bezpečnostních opatření, a to i mezinárodního

rozsahu. Zároveň nemám v současné době důvod pochybovat o jeho bezúhonnosti zpochybnované v minulých týdnech,“ uvedl na webových stránkách Policie ČR policejní prezident Lessy.

Rozhodnutí Lessyho se ale nelíbí odborové organizaci Unie bezpečnostních složek. Policejní odbory proto sepsaly dopis, ve kterém policejního prezidenta žádají, aby zvažil jmenování Husáka do funkce. „Vladislav Husák svými kroky v

Černobyl bude mít nový kryt

Černobylský reaktor, jehož výbuch přesně před 26 lety způsobil největší jadernou havárii v historii, překryje nový sarkofág. Konstrukce za téměř miliardu eur by měla nahradit předešlý kryt, který byl postaven v rychlosti bezprostředně po nehodě jako naprosté provizorium. Z tohoto důvodu je značně nestabilní, a proto se v současné době nachází v havarijním stavu. Pokud by se rozpadl, v ohrožení by mohly být nejen okolní oblasti.

Dnešní den je však pouze symbolickým startem výstavby nového sarkofágu, práce na něm trvají už od roku 2010 a ukrajinská vláda počítá, že na jeho dokončení budou potřeba ještě další tři roky. Sama Ukrajina ale finance na výstavbu nemá, pomoc přišla především od zahraničních investorů, kteří částkou v přepočtu 25 miliard pokryli většinu nákladů.

Obří konstrukce s hmotností 29 tisíc tun je podle expertů nutná proto, aby do starého sarkofágu nepronikala voda a tající sníh a aby se ozářený prach nešířil dál. Kdyby se totiž současný kryt rozpadl, vzniklo by značné riziko, že by nebezpečný prach a plyn stoupaly do ovzduší a zamožovaly širší okolí. Má rovněž pomoci při rozebrání trosk reaktoru. Během následujících sta let by měl být kromě reaktoru zlikvidován i starý sarkofág a všechny jaderné odpady. I přesto se dá očekávat, že oblast bude možné hospodářsky využívat až za stovky let.

Ellen Brendlová

Sport

Radcliffeová na OH

Dva olympijské maratony a dvakrát trpký konec. Blondatá Britka Paula Radcliffeová už sesbírala medaile ze všech velkých akcí, úspěch pod pěti kruhy jí ale ve sbírce chybí.

Více v komentářích na str. 3

Kateřina Lanková

Norsko po Breivikovi

Zrůdné, ohavné, nemyslitelné... Vymysleli byste ještě tučet dalších. To jsou všechna slova, kterými můžeme popsat zvrstvení napáchané loni 22. července Andersem B. Breivikem na norském ostrově Utoya. Fakta jsou všeobecně známá. Víme, kdo za masakr 69 členů mládežnické organizace norské sociálně demokratické dělnické strany může, máme i představu o tom, kdy, kde a jak ke krveprolití došlo. Když se teď, po téměř roce dostal Breivikův případ k soudu, musíme si ale opět položit tu zdánlivě nejjednodušší otázku – proč k tomu vůbec došlo?

Nejdříve je potřeba si uvědomit, že Norsko (a stejně tak například sousední Švédsko) má velmi shovívavou sociální politiku. Z toho důvodu sem ročně přicházejí emigranti z celého světa. Jak uvádějí statistiky, v Norsku tvoří imigranti zhruba půlmilionovou skupinu a nečekaně velké zastoupení v ní mají Pákistánci, Iráčané a Somálci. Z toho logicky plyne, že potkat v ulicích Osla ženu v burce není žádná rarita. Už to samo o sobě mohlo někomu, koho tisk označil za křesťanského fundamentalistu, mírně řečeno vadit. Faktem ovšem zůstává, že tyto národnostní skupiny jsou vše, jen ne bezproblémové. Tak například mezi lety 2007 až 2011 došlo v hlavním městě k 41 případům znásilnění, přičemž všichni pachatelé byli přistěhovalci, a to z nezápádních zemí.

Jak se sám Breivik vyjádřil, důvodem jeho útoku bylo více než 10% zastoupení cizinců v jeho rodné zemi. Způsob, jakým projevil svou nenávisť, je nade všechny pochybnosti ohavný. Přesto se teď Norsko (a nejen to) bude muset trochu hlouběji zamyslet nad vlivem imigrace ve svém státě.

Severské země budou v blízké budoucnosti postaveny před zásadní rozhodnutí. Čeká je volba mezi dvěma alternativami, z čehož ani jedna není tak docela správná. Tou první je změnit od základů svou politiku a omezit příliv přistěhovalců. S tím jde ovšem ruku v ruce i omezení kontaktu se zbytkem světa a následný úpadek hospodářství. Druhou alternativou je pak nechat vše při starém. V tom případě ale musí tamní vlády počítat s nárůstem vyhraněných pravicových názorů...

Očima Anny Zunové
zruřivé reportérky

Není rum jako rum

Evropská unie se rozhodla „spláchnout“ své peníze v kampani karibského rumu. Na podporu středoamerického vývozního artiklu vynaložila v přepočtu 130 milionů korun. Bouří se nejen výrobci tradičního českého tuzemáku z brambor, ale i jeho pravidelní odběratelé na vysokých místech – čeští europoslanci. Z jejich reakcí je znát rozhořčení hodné několikaletých notoriků. Nedivte se jim, ona ta léta v politice lezou na mozek a něčím se ta špína musí vyplavit. Europoslanec za sociální demokracii Pavel Poc obavy z té nesmírné krivdy dotáhl až na stížnost Evropské komisi. Jsme národ alkoholiků, a když nám na tu naši drogu někdo „šáhne“, je to vždy nepřijemné a bolestivé.

Obzvlášť letos si mohou čeští konzumenti a výrobci alkoholu připadat jako zpráskaní psi. První rána udeřila hned zkraje roku v podobě růstu cen lihu, bez kterého alkoholické nápoje jaksi nenaplňují svoji základní tezi – opojnost. To se ale projevilo zejména na jeho pijanech. Češi, kteří ročně vynaloží více peněz na lihoviny než na své zdraví, si připlatili za karlovarskou Becherovku, plzeňský Božkov a jiné destiláty. Jak politováníhodné.

Další pohromou byl velice nepopulární krok vlády ve formě zdanění vína, bez kterého by se snad celá jižní Morava sesypala jako domeček z karet. Tekuté moravské „zlato“, bílé i červené, před zařazením do balíčku spotřební daně nezachránily ani sliby jeho velkého degustátora a milovníka, samotného knížete Schwarzenberga.

„Je to neúnosné a podpásovka,“ neskřýval tehdy své rozhořčení jeden ze zakladatelů vinařské asociace Josef Valichrach. Na závěr snad přeju všem notorikům, aby se z té rány pod pás vzpamatovali a do Mekky v podobě hospod a vinných sklepů si vždy našli cestu.

Komentář Davida Randušky
vedoucího alkoholické rubriky

100 tisíc za špatné logo? Pro BESIP žádný problém

Pouhých patnáct měsíců vydrželo BESIPu (Bezpečnost silničního provozu) nové logo, za které ministerstvo dopravy zaplatilo přes 100 tisíc korun. Teprve nyní si vedení projektu v čele s Ivanou Pánkovou uvědomilo, že šlo o velký krok vedle, který nijak pozitivně nepřispívá k propagaci společnosti.

Sto procent oslovených odborníků dnes přiznává, že nové logo je problematické. To je až absurdně vysoké číslo vzhledem k tomu, jak velká částka na něj byla vynaložena. Navíc není dostatečně kompatibilní pro chytré telefony. Problém je ve velikosti a v tom, že se špatně umísťuje do formátů, které se v telefonu dají otevřít. Vše se přitom dalo vyřešit s dostatečným předstihem.

Naplnlo se tak potvrzuje přísloví „Dvakrát měř, jednou řež!“, protože už v době tvorby nového loga se objevovala řada kritických názorů, které tvrdily, že není profesionální a pravděpodobně se nesetká s velkým úspěchem. Avšak teh-

S reformou zdravotnictví vstupuje v platnost i tzv. living will, tedy dokument, kterým může člověk rozhodnout o svém osudu, upadne-li do bezvědomí. Nejistý osud se aktuálně vznáší i nad českou vládou. Slovenský premiér Fico, který v minulém týdnu navštívil Prahu by určitě uvítal, kdyby i česká vláda sepsala svou living will...

Living will aneb Eutanázie trochu jinak

Smí lékař nechat zemřít pacienta, který si to přeje? Podle zákona by to měl udělat.

Od dubna totiž mají pacienti právo sepsat rozhodnutí o (ne)vůli k životu, tzv. living will. Jedná se o dokument, ve kterém člověk stanoví, co s ním lékaři mohou dělat, pokud upadne do bezvědomí a nebude o sobě moci rozhodovat. Může napsat i to, že nechce být napojen na přístroje a uměle udržován při životě.

Ale můžeme vůbec rozhodnout, za jakých podmínek bychom nechtěli žít? A co kdyby se přece jen lékařům podařilo zachránit nás? Living will už nelze vzít zpátky. Jsou případy, kdy se někdo probral i po letech v kómatu.

Living will nerovná se eutanázie – lékaři nesmí pacienta od přístrojů odpojit, a tím tedy cíleně způsobit jeho smrt. Rozdíl je ale v podstatě jen ve způsobu, jakým lékaři splní pacientovo přání. V případě, že člověk trpí a není šance na uzdravení, living will pacientovi umožní klidnou a důstojnou smrt.

Jenže jsou i tací, kteří do dokumentu uvedou, že nechtějí být zachraňováni, pokud následkem nehody ochrnou. Přitom mnozí, které podobné neštěstí potkalo, se po čase se svým handicapem vyrovnali – ač si zpočátku třeba mysleli, že smrt by pro ně byla bývala lepší. Kdo z nás předem ví, jak by si poradil v nějaké těžké životní situaci, dokud nenastane?

Podle právníků ze Společnosti medicínského práva ale pacienti na takováto přání mají právo. Lékaři je našťástí přesto

nemusejí plnit, mohou living will obejít – když své rozhodnutí zdůvodní tím, že dané postižení se může léčit. Není se čemu divit, že lékaři tento typ požadavků odmítají. Kdo by chtěl způsobit smrt (tedy pardon – nechat zemřít, o eutanazii vlastně nejde) někoho, kdo se pravděpodobně zachrání, byt nebude moct vést tak plnohodnotný život, jako předtím?

V takovém případě je living will zbytečná. Někdy ale lékaři neví hned, jestli má pacient šanci. Aby splnili jeho rozhodnutí o vůli k životu, museli by situaci vyhodnotit okamžitě – po napojení na přístroje už ho odpojit nesmějí. V takových případech mají před sebou neskutečně těžké rozhodování. Jindy jim (i pacientovi) ale living will může pomoci – jak už bylo řečeno, pokud šance na uzdravení není – tehdy nebudou zbytečně prodlužovat pacientovo utrpení. Jen jednu otázku si nemůžu odpustit: Nikdy jsem sice nebyla svědkem žádného zázraku, ale co když přece jenom existují?

Barbora Zůnová
komentátorka MF FLEŠ

Fico s Nečasem nepočítá

V Česku hrozí levicová vláda a Fico svou radost neskřývá. Když se v Praze minulý týden zjevil jako nový slovenský premiér a vítěz předčasných parlamentních voleb za sociálně demokratický Smer, hned bylo jasné, že za Nečasem ani za Klausem tak úplně nepřišel. Navzdory tomu všechny deníky a internetové portály lžily jeho den a setkání s českým premiérem. Na Sobotku se poněkud zapomnělo, přitom právě kvůli předsedovi ČSSD vážil slovenský premiér cestu až do Prahy. Slovenský komentátor Peter Schutz na portálu SME.sk tuto návštěvu shrnul otázkou, jestli dal Fico tímto symbolicky Nečasovi na čelo polibek smrti. A podle všeho to tak bude. Zatímco se

Nečasova koalice otrásá v základech, sociální demokraté a komunisté si mnou ruce pro očekávanou novou levicovou vládu. A sám Fico se vyjádřil, že by takovou změnu v české politice uvítal a podpořil. Dokonce přislíbil ČSSD pomoc při eventuální volební kampani.

Spolupráce s českou levicí by totiž pro Fica byla v mnohém jednodušší. Slovenský premiér byl například vždy proti privatizaci velkých podniků, podle něho by je měl vlastnit jen stát. V Praze se teď nechal slyšet, že podpoří návrhy pro projekt společných železnic a prodej části slovenských plynáren, čímž se situuje do pozice vyjednavače spolupráce těchto podniků s jinou zemí, a sice s Českem. Je tedy zřejmé, že Sobotka bude pro Fica lepší partie.

Pro oba vynikající řečníky a profesionální populisty jsou navíc moc a kariérní růst přednější než zájmy a potřeby státu. Ač se tak oba netváří.

Bude jistě zajímavé sledovat, jaké jiné politické piruety Fico v zájmu deklarované stability, ale hlavně v zájmu upevnění své moci, ještě udělá. Otázkou je, jestli se nemáme začít bát o návrat stylu nebezpečné předlistopadové politiky...

Eva Spišáková
komentátorka MF FLEŠ

dejší vedoucí oddělení Ondřej Valenta na výtky nedbal. Dnes se tato lehkomyšlnost vrací jako bumerang.

Odpovědnost za vytvoření nového loga a investování peněz na něj potřebných nesl tehdejší ministr dopravy Vít Bárta a vedoucí BESIPu Ondřej Valenta, kteří už dnes ve svých funkcích nejsou. Právě to dává alibi novému vedení, že za nové špatné logo nemůžou a mají právo ho změnit.

BESIP se tak nyní vrací k logu, které měla předtím dlouhých 44 let. Doufejme, že tento případ bude dostatečným ponaučením nejen pro BESIP, ale také pro všechny ostatní společnosti, které by se k podobným krokům chtěly uchýlit. Zbytečné utrácení peněz je to poslední, co náš stát v současnosti potřebuje...

Jakub Martinovský
bezpečnostní expert

Finále Ligy mistrů bez španělských gigantů

Fotbalisté Bayernu Mnichov se radují z postupu.

Foto: br.de

Kdo by to byl před prvními zápasy semifinálových soubojů čekal? Ve finále nejprestižnější klubové soutěže se utkají dva týmy, které by do této role asi nikdo nepasoval. Barcelona končí po remíze 2:2 s Chelsea. Stejně tak Real Madrid, který po penaltovém rozstřelu padl na domácím hřišti s Bayernem Mnichov.

Katalánský velkoklub si přivezl na Nou Camp z Londýna jednohrankové manko, které se mu

podářilo smazat po půlhodině hry. Akcie Blues významně klesly po zbytečném zkratu a následném vyloučení kapitána Johna Terryho, který bez míče atakoval Sáncheze.

Když ve 43. minutě zvyšoval Iniesta na 2:0, zdálo se být rozhodnuto. Jenže těsně před koncem první půle zdramatizoval zápas po krásné přihrávce Lamparda Ramires. Za tohoto stavu musela Barcelona vstřelit branku.

Obhájce trofeje se ale proti zatazenému soupeři trápil, jeho hra postrádala jakýkoliv prvek překvapení. Zmar Katalánců dosáhl vrcholu, když Messi nepřekonal Čecha ani z penalty. V závěru pečlivě postup londýnského celku Torres.

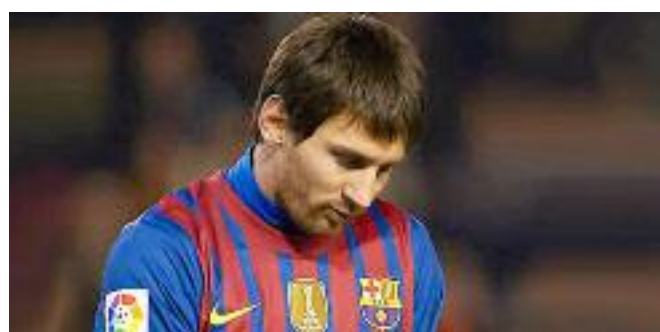
Chelsea se ve finále utká s Bayernem Mnichov, přemožitelem Realu Madrid. Výsledek 2:1 z Mnichova se opakoval, a když nerozhodlo ani prodloužení, přišly

na řadu pokutové kopy. Zápas měl přítom Bílý balet rozehrán více než dobře, během prvních 15 minut se dvakrát prosadil Ronaldo. Za německý tým snižoval Robben.

Při rozstřelu proměnil svůj pokus za Real pouze Xabi Alonso. Ronaldo, Kaká ani Ramos nedali. Na straně Bayernu sice selhali Kroos a Lahm, do finále jej ale poslali Alaba, Gómez a při rozhodující penaltě Schweinsteiger.

Pavel Jína

Je barcelonská nadvláda u konce?

Messi ví, že zklamal.

Foto: foxsport.com

Liberec šlape, Sparta tápe

Do konce Gambrinus ligy zbývá jen čtyři kola a největší šanci na prvenství má v tuto chvíli s 58 body Liberec. Hráči Slovanu nezaváhali ani v Ostravě, ani doma se Žižkovem, a tak mají na čele tabulky už čtyřbodový náskok. Druhá Sparta pokračuje v jamím trápení a její šance na triumf se po domácí remíze s Teplicemi a prohře v Boleslavi snížily. Z toho může mít radost třetí Plzeň, která sice remizovala na Žižkově, ale poté vyhrála v Hradci a

na Spartu už ztrácí jen jeden bod.

Velký boj zuří i o čtvrté místo, protože pokud Sparta vyhraje Pohár České pošty a zároveň nezíská titul, tak do Evropské ligy postoupí i právě tým ze čtvrté příčky. O tu se nyní perou Boleslav se 44 body, Dukla se 41, Teplice se 40 a Příbram s 39 body. Na postupových pozicích nadále zůstávají Žižkov (15 b.) a Ostrava (18 b.), které se ještě pokoušejí dohnat Bohemians 1905, ti mají 20 bodů.

Jakub Šnajdar

Za poslední čtyři roky katalánský velkoklub získal třináct z šestnácti možných trofejí. Letos se ale budou muset Guardiolaovi hoši uskromnit. Po týdnu hrůzy už zůstává Barcelona ve hře jen o španělský královský pohár.

V sobotu doma po dlouhých pěti letech prohrála s Realem, a ztratila tak reálnou šanci na získání titulu. Možná právě končí jedna fotbalová éra a začíná další. V posledních zápasech to totiž vypadá, že soupeři konečně našli způsob, jak neutralizovat hlavní zbraň Barcelony. Dokáže se trenér Guardiola vzdát svého útočného pojetí, nebo se rozhodne neprodoužit smlouvu?

Ukazuje se také, jak důležitý je pro Barcelonu Messi. V nejdůležitějších zápasech sezóny se neprosadil a nahradit ho nikdo nedokázal. Nedařilo se mu, proti Chelsea dokonce neproměnil penaltu, a s ním upadal i herní projev celého týmu. Už nyní je jasné, že v Barceloně budou mít během léta o čem přemýšlet.

Pavel Jína

Dvojnásobná matka touží vyhrát londýnský olympijský maraton

(pokračování ze strany 1)

Teď má poslední šanci. Paula Radcliffeová možnosti startovat na olympiádě podřídila všechno, před dvěma lety s vidinou startu na hrách začala trénovat už týden po porodu. A v osmatřiceti letech hlásí, že je na Londýn připravena.

Na olympiádě v Aténách 2004 patřila Radcliffeová k favoritkám na zlato. S medailí na krku měla být hrdinkou her, nakonec se ale její příběh stal jedním z nejmramnějších. A to rok předtím vytvořila na londýnském maratonu světový rekord 2:15:25 a konkurentku nenašla ani o pár měsíců později na slavném závodě v New Yorku. V Aténách však přišel krach. Z klasické trasy z Marathónu do Atén musela pouhých 6 kilometrů před cílem pro absolutní vyčerpání v slzách odstoupit.

Smůla ji provázela i na olympiádě v Pekingu o čtyři roky později. V květnu si zlomila nohu a lékaři vyloučili, že by mohla na hrách závodit. Ona se ale nevzdala a 19. srpna se postavila na start. „Ty hry jsou pro mě strašně důležité, poběžím,“ proklamovala. Medaile ze všech velkých akcí už dávno posbírala, ta olympijská jí ale ve sbírce chyběla. Doufala, že aténské zklamání přebije úspěchem v Pekingu. V bolestech ale skončila v poli poražených a místo medaile přišly zase jen slzy.

Tentokrát Paula věří, že si smůlu už vybrala. K srpnovému závodu před domácím publikem upíná všechny své naděje. Její výsledky

Budějovice kralují extralize

Roli favorita potvrdili ve finálové sérii s Duklou Liberec hráči Českých Budějovic. V pondělí porazili svého rivala ze severu Čech na jeho palubovce 3:1 a celou sérii vyhráli v nejkratší možné době 4:0 na zápasy.

Jihočeši po celou sezónu dominovali a svoji nadvládu pod vysokou stíhali potvrzovali i v play-off, v němž ztratili pouhé tři sety, a i díky tomu opanovali extraligu již po čtvrté v řadě. Oproti tomu Liberec čeká na mistrovský titul dlouhých devět let, během kterých promarnil pět finálových účastí.

Pondělní vítězství se však nerozdílilo lehce. Poprvé v celé sérii

ztratili svěřenci trenéra Svobody úvodní set, který v těsné koncovce prohráli poměrem 22:25. Ve druhém dějství ale hosté naplno ukázali svou sílu, když kvalitním servisem dostali Severočechy pod tlak, a vyhráli jasně 25:14. Set číslo tři přinesl vyrovnaný volejbal s minimem chyb na obou stranách, který v samotném závěru rozhodl nepovedený servis domácích. Čtvrtou sadu již značně unavený Liberec tahal za kratší konec a po prohře 18:25 mohly propuknout bujaré oslavy Českobudějovických.

VK Liberec – VK Jihostraj České Budějovice 1:3 (-22, 14, 23, 18)

Marek David

Mistrovské Pardubice se zbavily generálního manažera

Tři mistrovské tituly v posledních sedmi letech, taková je bilance nyní již bývalého manažera hokejových Pardubic. Zbyněk Kusý neodchází dobrovolně, 24. dubna byl ze své funkce odvolán. Po čerstvém zisku extraligového titulu je to ze strany východočeského klubu více než překvapivý krok.

Důvod odvolání dosud není jasný. Ještě 24. dubna zveřejnil Pardubice na svém webu rozhovor, kde Kusý hodnotil úspěšnou sezónu. Několik hodin nato byl vedením odvolán. „Dosavadní šéf pardubického hokeje Zbyněk Kusý se s akcionáři klubu domluvil na ukončení své činnosti v klubu s platností od 30. dubna 2012,“ stálo v oficiálním prohlášení. Co bylo skutečným důvodem odvolání, se asi nedozvíme, ani sám Kusý se k problému při-

liš vyjadřovat nechce.

Novým generálním manažerem se stal Ondřej Šebek, bývalý obchodní manažer HC Pardubice. „Respektuji sportovní úspěchy, které pardubický hokej pod vedením Zbyňka Kusého dosáhl, a znovu mu za ně i v této chvíli chci poděkovat. Jsem přesvědčen o tom, že Ondřej Šebek, který pardubický hokej detailně zná a ve sportovním prostředí se pohybuje již řadu let, je zárukou dalšího úspěšného rozvoje pardubického hokejového klubu,“ uvedl na klubovém webu většinový akcionář Roman Šmidberský.

Zda bylo odvolání Kusého tím správným krokem, ukážou až následující roky. Jisté ale je, že pro Ondřeje Šebka nebude lehké nahradit tak schopného člověka, jakým byl Zdeněk Kusý.

Petra Kleinová

z poslední doby ale mluví proti ní. V polovině dubna zaběhla ve Vídni nejmalejší půlmaraton své kariéry a v cíli přiznala: „Nemohla jsem se sebe vydat víc.“ Přesto ale svůj sen nevzdává. Dobře ví, že další příležitost už nedostane. Výtouženou nominaci si vybojovala na podzim v Berlíně časem

2:23:46 a teď věří, že v den D svůj čas vylepší. Až se v polovině srpna postaví na start, bude jí držet palce celý Londýn. Neúnavná běžkyně diváky nechce zklamat: „Na obou minulých hrách jsem měla lepší šance, a stejně to nevyšlo. Podívejte, je to příležitost a já jdu vyhrát.“

Julie Kochová

Zdrčená Radcliffeová v Athénách nedoběhla.

Foto: bbc.co.uk

MLADÁ FRONTA FLEŠ

Šéfredaktor: Nikola Krejcarová

Editoři: Štěpánková, Součková, Roubková, Linhart, Havlová

Korektoři: Štrup, Dorňáková, Lukačko, Křapka

Michaela Bezvodová, Radek Blažek, Ellen Brendlová, Andrea Daičová, Žaneta Dernerová, Anna Dorňáková, Matouš Hartman, Laura Havlová, Jan Hrbek, Pavel Jína, Petra Kleinová, Julie Kochová, Nikola Krejcarová, David Křapka, Lucie Kučerová, Kateřina Lanková, Jiří Linhart, Valerián Lukačko, Jakub Martinovský, Tomáš Miklica, Denisa Morgensteinová, Eva Némethová, Jan Pěruška, Jakub Plíhal, David Randuška, Janetta Roubková, Michaela Rozšafná, Marek Sainer, Adéla Skřivánková, Kateřina Součková, Eva Spišáková, Martin Svoboda, Kateřina Sýkorová, Jakub Šnajdar, Anna Štěpánková, David Štrup, Vladan Vaněk, Anna Zunová, Barbora Zúnová

Studentské divadlo

Punk rock rozhybal DISK. Studenti zpívali i vraždili

Výstřely. Dohráno a dozpíváno. Sociologická noční můra v podání studentů pražské DAMU, kteří se nebáli neformálního zpracování hry Punk rock Simona Stephense. Život mladých gymnaziálních spratků v Anglii ztvárnili herci katedry činoherního divadla, režie se ujal Ivo Kristián Kubák. Česká premiéra hry britského dramatika překvapila živou hudbou kapely United Kondom, nudila však trochu zdlouhavým zpracováním.

Představení, které mapuje život žáků ve Stockportu, zabývá občas vleklé dialogy a plytký scénář. Ani hudebníci do půli těla nevytrhnou svými punkovými pasážemi občas statickou scénu. Přestože herci hrají svižným tempem a nebojí se ostřejších, někdy až vulgárních výrazů, téměř tříhodinové představení tím nezachrání. Hlavním lákadlem do jeviště je bezesporu herecké zpracování. Filip Kaňkovský a Karel Heřmánek mladší doslova ovládli divadelní prkna a svým ztvárněním postav překvapili nejednoho diváka. Eva Josefíková a Jordan Haj Hossein v titulních rolích jim obstojně konkurovali.

Díky hereckým výkonům, zachraňujícím zdlouhavé scény, působí představení dynamickým dojmem. Hlavní témata jako násilí, šikana či první milostné vztahy vystihli herci skvěle a pro alternativní nadšence bude představení skvělou podívanou. Undergroundová atmosféra připomínající Trainspotting přiláká do DISKu hlavně mladší generaci.

Andrea Daičová

Punk a násilí na prknech.

Foto: Divadlo DISK

Všechny české filmy na jednom místě

„CO DOKÁŽE FILM? Přijďte se letos přesvědčit na vlastní oči!“ Přesně tak láká potencionální návštěvníky pětadvacátý ročník filmového festivalu Finále Plzeň, který svou historií díky dvacetileté normalizační přestávce sahá až do konce šedesátých let. Přehlídka tuzemské produkce, převážně aktuální a minulá filmové sezóny, bude tento týden opět hledat domov pro Zlatého ledňáčka, ocenění udělované mezinárodní porotou.

Kromě držitele Českého lva (Poupata), Ceny české filmové kritiky (Rodina je základ státu) a reprezentanta na Oscarech (Alois Nebel) mají diváci šanci

zhlédnout i méně frekventované snímky jako Cigán nebo Dům. Z aktuální sezóny se v soutěži počítá namátkou se Čtyřmi slunci a Okresním přeborem. Stejně tak samozřejmě nemůžou chybět divácké hity typu Lidice, které se ale o hlavní cenu neucházejí.

Plánuje se i výlet do historie v podobě promítání režisérského sestřihu Amadea, který nabídne dalších dvacet minut hašteření génia pokroku s géniem průměrnosti. Jistě další pocta Formanovu životnímu jubileu. Dalšími návraty do minulosti budou také populární Jedna ruka netleská, Knoflíkáři a samozřejmě nedávno res-

taurovaná Markéta Lazarová, které se Češi na plátně stále ještě nenabažili.

Kromě filmových projekcí má návštěvníka zaujmout autorské čtení Michala Viewegha, Terezy Boučkové a Petra Šabacha, kteří svou spojitost s kinematografií nezaprou. O zkušenosti z výroby filmových titulů se podělá publicista František Fuka. Pro příznivce televizní tvorby bude zase uveden kompletní pětačtyřicetidílný seriál Terapie s Karlem Rodenem v čele, první vlastní projekt srovnatelného rozsahu české pobočky HBO.

Martin Svoboda

Bitevní loď se potopila v moři kliše

Hollywoodská produkce opět oživila tradiční schéma na to, jak utvořit komerční trhák. Nejnovější snímek režiséra Petera Bergera je překypělým nánosem všeho, co dělá trhák trhákem. Na plátně se to totiž hemží usměvavými a dokonalými hvězdami s Rihannou v čele, jejíž ladné křivky doplňují všudypřítomné exploze a efekty. Jinak Bitevní loď je prázdná asi jako paluba Titannicu 100 let po jeho potopení.

Hodnocení: film 25 %

Kdyby pesek s kočičkou nevářili dort, nýbrž točili film, a měli k dispozici ingredience v podobě Bayových Transformers, Abram-

sova Star Treku, náborového letáku amerického námořnictva a teenagerovské komedie, vznikl by pravděpodobně „mišmaš“ velmi podobný právě Bitevní loďi.

Bergerův film hrdě prezentuje všechna žánrová kliše. Infantilní zápletky, v níž se vše točí okolo mimozemské invaze, již ještě doplňuje milostný vztah mezi hlavním hrdinou a blondatou dcerou kapitána. Kdyby však snímek od vztahu ústřední dvojice upustil, mohlo se jednat pouze o takřka dokonalé vizuální orgie vytvořené za použití nejnovějších technologií. Chabý scénář a s ním spjatý stupidní vztah dokonalého páru filmu jenom škodí, pointu se i těm méně vnímavým podaří roz-

luštit po pěti minutách.

Na druhou stranu, právě proto je Bitevní loď typickým příkladem letního kasovního hitu. Naštěstí si nehraje na nějaké vysoké umění. Netají se tím, že jejím cílem je vyprodat kinosály a uspokojit diváka, jenž do kina zavítá náhodou v nákupním centru, když zrovna zabloudí někde na trase mezi rychlým občerstvením a Kenvelem. Ovšem Bergerův počin hraje i tak na poli hollywoodských blockbusterů spíše druhé housle a masy toužící po „americké kvalitě“ by si spíše měly počkat na léto, kdy do kin zamíří nové filmy Ridleyho Scotta a Christophera Nolana.

Vladan Vaněk

Rihanna ve filmu Bitevní loď.

Foto: csfd.cz

Zlomené srdce Norah Jones

Ne každému se povede za své debutové album získat diamantovou desku od Americké asociace nahrávacího průmyslu (RIAA). Norah Jones to se svou prvotinou Come Away With Me zvládla. A co víc, i teď, deset let od tohoto debutu, čekáme napjatě na novinku, která vyjde 1. května.

Recenze: deska 85 %

Sláva je zvláštní věc. Prodat 20 milionů alb po celém světě znamená dostat jakýsi kouzelný prsten, který vám umožňuje splnit si jakékoli přání. Na jedné straně to můžou být bazény kokainu a Jacka Danielse, na straně druhé spolupráce s Rayem Charlesem. Norah Jones zůstala věrná svým muzikantským kořenům a na dalších albech dokazovala, že je právem považována za největší hvězdu komerčního jazzu.

Novinka Little Broken Hearts

Jan Hrbek

Sadomasochistická harlekýnka boří tabu

Dívka se setká s mužem, zamiluje se do něj a zjišťuje, že má tajemství. Ne, Christian Grey z úspěšného amerického románu Padesát odstínů šedé (Fifty Shades of Grey) není upír. Ale zápletky je v podstatě stejná jako v bestsellerovém Stmívání. Záhadný milionář jenom mladičké studentce Anastasii namísto upířích tesáků odhalí svou zvrácenou zálibu v sadomasochismu.

Tím je kniha, již se v USA během prvního týdne prodalo přes sto tisíc výtisků, výjimečná. Sexuální hrátky, v nichž nemalou roli hrají pouta, bičky a taky Christianova šedá kravata, autorka E. L. James popisuje natolik otevřeně a detailně, že se při jejích čtení budou červenat i liberální čtenářky. Některé pasáže se svou intenzitou a detailností přibližují pornu. Ve Spojených státech se knize přezdívá „porno pro maminky“ právě kvůli úspěchu mezi mladými matkami, které po náročném dni chtějí snít o tom, jak se o ně krásný princ postará a jedině, co musí dělat na oplátku, je bezpodmínečně poslouchat jeho rozkazy.

E. L. James pomocí ich-formy

hudebně navazuje na předchozí alba, ovšem rozhodně nenudí, ani neopakuje již ozkoušené. Na tom má velkou zásluhu producent Brian Burton alias Danger Mouse, známý z neo-soulových Gnarls Barkley. Sonická podoba desky posouvá Norah do 21. století bez drastických změn v poměru sil. Zvuk skvěle doplňuje temnou, až depresivní náladu písní o zradě, ztrátě, ale i podivně veselý první singl Happy Pills. Burtonova produkce evokuje zvuk Gnarls Barkley, i jeho projekt Broken Bells. V kombinaci s Norah Jones zní dospěle, zcela osobitě a přece jinak, než na co jsme od ní zvyklí.

Ačkoliv nejde o nahrávku, která vás nechá po prvním poslechu tápat, kde leží její kouzlo, i při opětovných posleších v ní budete nacházet nové střípky, nad kterými budete dál zasnout. Little Broken Hearts vás jentak nudit nezačne.

Krátce

Teenagerovská komedie po česku

Na dnešek připadá premiéra nové české komedie Můj vysvětlenej deník. Film natočený podle stejnojmenné knižní předlohy Johana Rubínové prý nemá být obdobou Snowboardáků pro dívky. Jeho hlavním tématem ale i tak jsou peripetie dospívání. Představitelka hlavní role Veronika Kubařová na sebe výrazně upozornila v loňských Lidicích. Film režíroval Martin Dolenský, který stojí i za filmem Chyťte doktora.

Zakladatel detektivky na filmovém plátně

Dnes do českých kin vstupuje i detektivní thriller natočený na motivy povídek Edgara Allana Poea. Jáma a kyvadlo se stávají realitou, podobně tak lidé pohřbení za živa. Poeova představivost inspirovala vraždy, které se odehrály v Baltimoru. Na natáčení filmu se podílelo i Maďarsko, tudíž jako kulisy Baltimoru 19. století posloužila Budapešť. V roli E. A. Poea se objeví John Cusack. Režie se ujal James McTeigue, autor populárního snímku V jako Vendeta.

Současné francouzské divadlo v Praze

Univerzitní divadlo DAMU Disk nasazuje do repertoáru od 4. května inscenaci současného francouzského dramatika Pierre-Yvese Chapalaina Absint. Za projektem stojí katedra alternativního a loutkového divadla. Groteska se zabývá osudy jedné rodiny a hlavně svkou jménem Absinthe, která své příbuzné nenechává nikdy v klidu. V úterý 8. května se představení zúčastní i autor a debata s ním se bude konat o den později na DAMU.

Pražský koncert Anety Langerové

Aneta Langerová vystoupí v rámci turné PÁR MÍST 2012 ve smíchovském Švandově divadle. Velký sál tak 1. května čeká akustický koncert vítězky první řady pěvecké soutěže Superstar. Langerová představí své známé písně v nových aranžích. Doprovodí ji smyčcové trio a piano. Koncerty se odehrají jen v několika českých městech, na což odkazuje už samotný název turné.

Matouš Hartman

Dny poezie

Slavnostním večerem na zámeckém nádvoří v neděli skončilo pětidenní poetické setkání v Poďbradech, jež se konalo letos již popadesáté. Letošní zakončení bylo o to speciálnější, že se na něm představily dvě desítky známých herců z České republiky i ze Slovenska.

Do místní zahrady si růži, coby připomínku svého ocenění Křišťálovou růží, zasadili mimo jiné Gabriela Vránová, Otakar Brousek, Hana Maciuchová, Tatjana Medvecká, nebo také Ladislav Chudík. Křišťálová růže je nejvyšším oceněním v oboru poezie a přednesu. Tento rok si ji odnesli tři umělci – slovenská herečka Jana Olhová, Jiří Lábus a Jan Fišar. Větrným jarním večerem provázela hudba Antonína Dvořáka a Jana Zacha v podání Smyčcového orchestru Pražské konzervatoře. Během předhledky proběhla recitační soutěž Fórum přednesu, jehož se zúčastnili mladí posluchači herectví z obou bývalých federálních zemí. Jan Pěruška

Recenze: kniha 55 %

Ale kniha se prodává. Zajímavé je, že elektronická verze jde na odbyt lépe, než klasický paperback. Že by se čtenářky styděly za to, co čtou za brak? Padesát odstínů šedé koneckonců není nic víc než hodně drsná harlekýnka. Potěšení, které si ženy s chutí dopřejí, ale raději se tím nebudou nikde chlubit.

Je tak jen otázkou času, než Padesát odstínů šedé po ložnicích amerických domácností okoření i ty české.

Radek Blažek